

ДЕТСТВО МОЕ, РЕАЛНО И ВЪЛШЕБНО

На 30.05.2013г. в „Сава Доброплодни“ се състоя вечер, посветена на приказките в III „б“ клас, с класен ръководител г-жа Светлана Желязкова.

Проектът е на МОМН за ученици и учители от цялата страна, с лого „Да направим училището привлекателно за младите хора“. То да бъде „втори дом“ за учениците, да се ангажира свободното време.

В драматизацията на битовите приказки участваха: Аслъ, Борислав, Берна, Виктор, Виктория, Галин, Георги, Денис, Калина, Петра, Рада, Регина, Станислав, Цветелина, Симеон.

Приказките са очарование не само за крехката детска душа, но и за възрастните. Откъде идва непресъхващата им привлекателна сила? Преди всичко от богатството на тяхното съдържание, от непреходните български традиции. Битовите народни приказки са най-близо до нас с жизнеността на образите, с реализма си. В тях се поставят важни, актуални и днес въпроси: за семейството, за съдбата на обикновения човек, за бедността и богатството, за труда и мързела, за човечността и лъжата, за бъдещата съпруга, която трябва да бъде къщовница, умна, лъчезарна, а не разглезена и мързелива жена.

Тези малки умници ни пренесоха в приказния свят на „Сливи за смет“, „Мързеливата Богданка“, „Мързеливата снаха“, „Малкият Хитър Петър“, „Братовото момче на Хитър Петър“.

Накараха ни да се вгледаме по-зорко в собственото си битие, да се замислим и открием голямото и значимото от дребното и преходното...

... Сцена – в малката класна стая, декорите – скромни, но изкусно подбрани и нарисувани от талантливата г-жа Желязкова. Репертоар умело подбран, внушаващ уважение.

Незабравима, магическа атмосфера. Неуморните малки артисти се превъплъщаваха в ролите на: мързеливата Богданка – Станимира, мързеливата снаха – Калина, малкият Хитър Петър – Симеон, братовото момче на Хитър Петър – Денис. Фолклорна вечер – дядо и баба – Виктор и Виктория, децата им играят – Петър, Берна, Денис, Аслъ, Станимира, Регина. Те задаваха гатанки на публиката, казваха популярни пословици.

С голямо вълнение и наслада се преобразяваха до неузнаваемост на сцената. В най-хубавите си детски години малките вълшебници показаха, доказаха, че са прекрасни и неповторими малки артисти.

Спечелиха сърцата на съучениците си, родители и близки. Доказаха, че носят в себе си голяма вътрешна светлина и неоспорим талант.

Радвахме се всички заедно – и артисти, и публика. Наивни, по детски искрени, всеки се стараше да се превъплъти в ролята с реч, мимика, жест, интонация, да стане неузнаваем.

Трогнахме се, просълзахме се от умиление. Въздействието върху нас бе неповторимо, опияняващо. В едно сме сигурни – играта на театър ще ги направи по-устойчиви на трудностите, ще им вдъхне по-голямо самочувствие и увереност в живота.

Театърът изисква постоянен, упорит труд – репетиции, репетиции... Играта е дело колективно, на всички участници. Защото да вникнеш в чуждата съдба като в своя, да се превъплътиш в мислите на героя е много трудно, но и много вълнуващо.

Поклон пред малките чародейци!

...Ръкопляскания, шум, възторг! Възгласи „Браво!“, аплодисменти, усмивки, сълзи...смях...

Репертоарът бе подбран с конкретно възпитателно послание към публиката – да воюваме смело срещу духовната нищета, да утвърждаваме красотата и хармонията в живота.

На малчуганите им предстои още много да учат, да учат, но имат нашето искрено признание и нашата подкрепа. Госпожа Желязков, неуморимата и талантлива учителка, им дава всичко от своя емоционален заряд.

Желаем на любимата учителка и на нейните възпитаници да вярват силно в способностите си, да реализират мечтите си. Животът им да бъде пъстър и богат на положителни емоции. Ще завърша с цитат от най-хубавата детска песничка:

Детство мое, прекрасно и вълшебно,
детство мое, така си потребно,
щом студено ми стане, да мога,
да си взема от детския огън.

До нови срещи! Очакваме Ви с красиви изненади!

От родителите и близките на учениците от III „б“ клас
Милка Енчева